

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "ปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของข้อความ กับพื้นฐานความรู้เดิมที่มีต่อความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร" นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่ฟังข้อความที่มีลักษณะต่างกัน ความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังต่างกัน และเพื่อวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของข้อความที่ฟัง กับพื้นฐานความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังที่มีต่อความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างประชากรด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) โดยสุ่มตัวอย่างประชากรโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในแต่ละกลุ่มโรงเรียน ซึ่งมีทั้งสิ้น 8 กลุ่มโรงเรียน มากลุ่มละ 1 โรงเรียน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ได้ตัวอย่างประชากรโรงเรียนจำนวน 8 โรงเรียน ในแต่ละโรงเรียนสุ่มนักเรียนมาโรงเรียนละ 110 คน จึงได้กลุ่มตัวอย่างประชากรขั้นต้นของการวิจัยรวมทั้งหมด 880 คน จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปทดสอบกับกลุ่มนักเรียนดังกล่าว แล้วนำคะแนนความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนแต่ละโรงเรียนมาหาค่ามัธยัมเลขคณิต (\bar{X}) เพื่อคัดเลือกโรงเรียนที่มีค่ามัธยัมเลขคณิตใกล้เคียงกัน 3 โรงเรียน มาทดสอบความแตกต่างของค่าความแปรปรวน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า

ค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนทั้ง 3 โรงเรียน ไม่มีความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนที่ระดับนัยสำคัญ .05 แล้วจึงกำหนดให้นักเรียนทั้ง 3 โรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร ได้แก่ แบบสอบถามความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความรู้เดิมในเรื่องที่ฟัง แบบสอบทั้ง 3 ฉบับได้รับการตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสมในการใช้ภาษา และความถูกต้องตามลักษณะการออกข้อสอบที่ดีจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ก่อนนำไปทดลองใช้ 2 ครั้ง เพื่อหาค่าระดับความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยงของแบบสอบ ได้แบบสอบดังนี้

1. แบบสอบถามความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 45 ข้อ แบบสอบมีระดับความยากระหว่าง 0.26-0.78 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20-0.80 และมีค่าความเที่ยงของแบบสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.89
2. แบบสอบถามความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ มีระดับความยากระหว่าง 0.30-0.80 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20-0.68 และมีค่าความเที่ยงของแบบสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 พร้อมทั้งข้อความ 4 ข้อความที่มีลักษณะของข้อความ 3 แบบ คือ ข้อความที่ไม่ปรับภาษา ข้อความที่มีการปรับภาษาแบบใช้โครงสร้างของประโยคที่ไม่ซับซ้อน และข้อความที่มีการปรับภาษาแบบการซ้ำความ ข้อความดังกล่าวทั้ง 3 แบบ ได้รับการบันทึกเสียงจากเจ้าของภาษาชาวอเมริกันที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษคนเดียวกัน และผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน
3. แบบสอบถามความรู้เดิมในเรื่องที่ฟัง จำนวน 40 ข้อ มีระดับความยากระหว่าง 0.24-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20-0.64 และมีค่าความเที่ยงของแบบสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากร 3 โรงเรียน แล้วนำกระดาษคำตอบของกลุ่มตัวอย่างประชากรมาตรวจให้คะแนน เพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างประชากรแต่ละโรงเรียนเป็น 2 กลุ่มย่อยคือ กลุ่มที่มีพื้นฐานความรู้เดิมในเรื่องที่ฟัง และกลุ่มที่ไม่มีพื้นฐานความรู้เดิมในเรื่องที่ฟัง โดยพิจารณาจากคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จาก

แบบสอบพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟัง ด้วยวิธีการ 27 % ได้จำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่มที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังโรงเรียนละ 30 คน และกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ไม่มีพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังโรงเรียนละ 30 คน รวมกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย 3 กลุ่มใหญ่ 6 กลุ่มย่อย จำนวน 180 คน จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่มฟังข้อความที่มีเนื้อหาเดียวกัน แต่มีลักษณะของข้อความต่างกัน กลุ่มที่ 1 ฟังข้อความที่ไม่มีการปรับภาษา กลุ่มที่ 2 ฟังข้อความที่มีการปรับภาษาแบบใช้โครงสร้างของประโยคที่ไม่ซับซ้อน และกลุ่มที่ 3 ฟังข้อความที่มีการปรับภาษาแบบการซ้ำความ จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากร แล้วนำกระดาษคำตอบของกลุ่มตัวอย่างมาตรวจให้คะแนนด้วยวิธีการ 0-1 (Zero-one Method) แล้วนำผลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของข้อความที่ฟัง กับพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟัง ที่มีผลต่อความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ด้วยการใช้การวิเคราะห์หาค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (Two Way Analysis of Variance) และการวิเคราะห์หาความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีของตุกี (Tukey Method) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ฟังข้อความที่มีลักษณะของข้อความต่างกัน คือ ข้อความที่ไม่ปรับภาษา ข้อความที่มีการปรับภาษาแบบใช้โครงสร้างของประโยคที่ไม่ซับซ้อน และข้อความที่มีการปรับภาษาแบบการซ้ำความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่ฟังข้อความที่มีการปรับภาษาแบบการซ้ำความ มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มที่ฟังข้อความที่มีการปรับภาษาแบบใช้โครงสร้างของประโยคที่ไม่ซับซ้อน และกลุ่มตัวอย่างที่ฟังข้อความที่ไม่มีการปรับภาษาตามลำดับ

2. ความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟัง และไม่มีพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟัง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่มีพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟัง ได้คะแนนจากแบบสอบความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ที่ใช้ข้อความที่มีการปรับภาษาแบบใช้โครงสร้างของประโยคที่ไม่ซับซ้อนมากที่สุด รองลงมาคือ คะแนนจากแบบสอบที่ใช้ข้อความที่มีการปรับภาษาแบบการซ้ำความ

และคะแนนจากแบบสอบที่ใช้ข้อความที่ไม่มีการปรับภาษาตามลำดับ สำหรับนักเรียนที่ไม่มีพื้นฐานความรู้เดิม ในเรื่องที่ฟังได้คะแนนจากแบบสอบความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ที่ใช้ข้อความที่ปรับภาษาแบบการซ้ำความมากที่สุด รองลงมา คือ คะแนนจากแบบสอบที่ใช้ข้อความที่มีการปรับภาษาแบบใช้โครงสร้างของประโยคที่ไม่ซับซ้อน และคะแนนจากแบบสอบที่ใช้ข้อความที่ไม่ปรับภาษาตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนของนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังสูงกว่าคะแนนของนักเรียนที่ไม่มีพื้นฐานความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังทุกลักษณะข้อความ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของข้อความที่ฟัง กับพื้นฐานความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังต่อความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นที่น่าสนใจอภิปรายได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ฟังข้อความที่มีลักษณะของข้อความต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยพบว่า นักเรียนที่ฟังข้อความที่มีการปรับภาษาแบบใช้การซ้ำความมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด นักเรียนที่ฟังข้อความที่มีการปรับภาษาแบบใช้โครงสร้างของประโยคที่ไม่ซับซ้อนมีคะแนนเฉลี่ยรองลงมา และนักเรียนที่ฟังข้อความที่ไม่มีการปรับภาษามีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด แสดงให้เห็นว่าในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศด้านทักษะการฟัง นักเรียนที่ฟังข้อความที่มีการปรับภาษามีความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ฟังข้อความที่ไม่มีการปรับภาษา สอดคล้องกับแนวคิดของ แมรี อันเดอร์วูด (Mary Underwood, 1993: 12) ที่สรุปไว้ว่า ลักษณะของข้อความในภาษาพูดที่ง่ายต่อความเข้าใจของผู้ฟัง ควรมีลักษณะเป็นประโยคเดี่ยว หรือมีอนุประโยค (Subordinate Clauses) น้อยที่สุด กล่าวคือรูปประโยคในภาษาพูดควรมีการลดความซับซ้อน (Complexity) ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผู้สอนควรปรับภาษาให้ง่ายเพื่อจุดประสงค์ให้ผู้เรียนเข้าใจข้อความง่ายขึ้น มีการจัดคำศัพท์ โครงสร้างให้

เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนจึงจะทำให้มีประโยชน์ในด้านการรับรู้และความเข้าใจ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เค ปาร์กเกอร์ และ เครก เช้าครอน (K. Parker and Craig Chaudron, 1987 อ้างถึงใน Chung Shing Chiang and Patricia Dunkel, 1992: 348) และราอูล เฮอร์นแวนเตส และเกลน เกนเนอร์ (Raoul Cervantes and Glenn Gainer, 1992: 767-770) ซึ่งพบว่านักเรียนที่ฟังข้อความที่มีลักษณะต่างกันมีความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจแตกต่างกัน การลดความซับซ้อนของรูปประโยค และการซ้ำความช่วยส่งเสริมความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาต่างประเทศ นักเรียนที่ฟังข้อความที่มีการปรับโครงสร้างทางภาษาได้คะแนนจากการฟังเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่ฟังข้อความที่มีรูปประโยคซับซ้อน และข้อความที่มีการซ้ำความ และนักเรียนที่ฟังข้อความที่มีการซ้ำความได้คะแนนสูงกว่านักเรียนที่ฟังข้อความที่มีรูปประโยคซับซ้อน

2. จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีพื้นความรู้เดิมต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยพบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่มีพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังในทุกลักษณะข้อความ สอดคล้องกับแนวทฤษฎีความรู้เดิม ที่ว่า พื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ผู้ฟังมีอยู่ และเก็บสะสมไว้ในหน่วยความจำจะช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจข้อความได้ง่าย และรวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะขณะที่ผู้ฟังจะนำข้อมูลใหม่ที่ได้รับไปประสานเชื่อมโยงกับข้อมูลเก่า ซึ่งเป็นพื้นความรู้เดิมที่ผู้ฟังมีอยู่ ดังนั้นการที่ผู้ฟังมีพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังมากเท่าใด ก็จะช่วยทำให้เข้าใจเรื่องที่ฟังได้มากขึ้นเท่านั้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ ไมเคิล รอสส์ (Michael Rost, 1990: 18-20) ที่สรุปว่า พื้นความรู้เดิมเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาต่างประเทศ เพราะผู้ฟังสามารถใช้ความรู้ทางโครงสร้างที่คุ้นเคย และความรู้เกี่ยวกับข้อมูลที่มีมาก่อน โดสใช้การสรุปความคิด (Concept Abstraction) การยกตัวอย่าง (Instantiation) การทำนาย (Prediction) และการสรุปอ้างอิง (Induction) จากพื้นความรู้เดิมที่ผู้ฟังมีอยู่กับความรู้ในข้อมูลใหม่ที่ผู้ฟังได้รับ มาช่วยในการตีความข้อมูลได้ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดอนนา รีเซ ลอง (Donna Reseigh Long, 1990: 65-80) และ บาร์บารา ซี ฆิมคัก-

ไบนส์ฮาร์ท (Barbara C. Schmidt-Rinehart, 1994: 179-189) ที่พบว่า ^{ผู้}พื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังมีผลต่อความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาต่างประเทศ และภาษาที่สอง จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มี ^{ผู้}พื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังได้คะแนนจากแบบสอบความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษที่ใช้ข้อความที่มีการปรับภาษาแบบใช้โครงสร้างของประโยคที่ไม่ซับซ้อนมากที่สุด รองลงมาคือคะแนนจากแบบสอบที่ใช้ข้อความที่มีการปรับภาษาแบบการซ้ำความ และคะแนนจากแบบสอบที่ใช้ข้อความที่ไม่มีการปรับภาษาตามลำดับ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุง ฉิง เชียง และ แพทริเซีย ดันเคิล (Chung Shing Chiang and Patricia Dunkel, 1992: 345-368) ที่พบว่า เมื่อนักเรียนที่มี ^{ผู้}พื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังได้ฟังข้อความที่มีการปรับภาษา นักเรียนสามารถตีความข้อมูลที่ได้รับใหม่ได้ง่าย และตรงตามความต้องการของผู้พูด นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ไมเคิล เอ ลูคัส (Michael A. Lucas, 1991: 241) ที่สรุปว่า เมื่อนักเรียนฟังข้อความที่มีการปรับภาษาให้ง่ายขึ้นด้านโครงสร้างของประโยค นักเรียนมีการรับรู้ และความเข้าใจในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาต่างประเทศมากกว่าเมื่อนักเรียนฟังข้อความที่ไม่ได้ปรับภาษา

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่มี ^{ผู้}พื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังได้คะแนนจากแบบสอบความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษที่ใช้ข้อความที่มีการปรับภาษาแบบการซ้ำความมากที่สุด รองลงมาคือคะแนนจากแบบสอบที่ใช้ข้อความที่มีการปรับภาษาแบบใช้โครงสร้างของประโยคที่ไม่ซับซ้อน และคะแนนจากแบบสอบที่ใช้ข้อความที่ไม่มีการปรับภาษาตามลำดับ ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ แมรี ฟินอคเชียโร (Mary Finocchiaro, 1989:96) ที่สรุปว่า การซ้ำความมีความสำคัญสำหรับการฟังในส่วนของกระบวนการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาต่างประเทศในการรับข้อมูลไว้ในความทรงจำระยะสั้น (Short-term Memory) และการเลือกใจความสำคัญของข้อมูลที่ได้รับ

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของข้อความที่ฟัง กับ ^{ผู้}พื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังต่อความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ดังการศึกษาของ จุง ฉิง เชียง และ แพทริเซีย ดันเคิล (Chung Shing Chiang and Patricia Dunkel, 1992: 345-368) ที่ทำวิจัยเรื่องผลของคำพูดที่มีการปรับภาษา ^{ผู้}พื้นความรู้เดิม และความสามารถในการฟัง ที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ในโรงเรียนนายเรือ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า ทั้งลักษณะข้อความที่ฟัง คือ ข้อความที่มีการปรับภาษา และข้อความที่ไม่มีการปรับภาษากับพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟัง มีผลต่อความสามารถในการฟัง เพื่อความเข้าใจภาษาต่างประเทศ ทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บาร์บารา ซี ชมิดท์-ไรน์ฮาร์ท (Barbara C. Schmidt-Rinehart, 1994: 179-189) ที่ศึกษา ผลของ พื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังโดยใช้การคุ้นเคย (Familiarity) ของข้อความ ต่อการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาต่างประเทศ พบว่า ความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษา ต่างประเทศเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายใน คือ ความคุ้นเคยหัวข้อเรื่องของผู้ฟัง หรือพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟัง กับปัจจัยภายนอก คือ ความซับซ้อนของภาษาพูด ด้วยเหตุนี้ในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาต่างประเทศ ผู้ฟังที่มีพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟัง แม้จะฟังข้อความที่มี ลักษณะของข้อความต่างกัน ผู้ฟังสามารถนำพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังที่มีอยู่มาใช้ในการตีความ ข้อมูลที่ได้รับ แต่สำหรับผู้ฟังที่ไม่มีพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังจะขาดปัจจัยสำคัญในการตีความ และ สร้างความเข้าใจข้อมูลที่ได้รับ ผู้ฟังจึงจำเป็นต้องใช้ลักษณะของข้อความที่มีการปรับภาษาแล้ว เพื่อ ช่วยในการตีความข้อมูลให้ตรงตามความต้องการสื่อความหมายของผู้พูด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า ลักษณะของข้อความที่ฟัง และพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟัง ส่งผลต่อความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารการศึกษา

1.1 ควรให้การสนับสนุน และจัดหาแหล่งความรู้ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้นักเรียน สำหรับเป็นพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังในชั้นเรียน เช่น สนับสนุนให้บรรณารักษ์โรงเรียนจัดหา หนังสือต่าง ๆ ที่เป็นความรู้ทั่วไป และเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเสนอรายชื่อหนังสือ ภาษาไทยเพื่อเพิ่มพูนพื้นความรู้เดิมของนักเรียน

1.2 ควรจัดให้มีการฝึกอบรมครูที่สอนภาษาอังกฤษให้ทราบถึงความสำคัญของ ลักษณะของข้อความ และพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟัง ต่อความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจ

ภาษาอังกฤษ และทราบถึงแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้เดิมให้กับนักเรียนที่ไม่มี
พัฒนาความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังมาก่อน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครู-อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ

2.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า ข้อความที่ไม่ปรับภาษา และข้อความที่ปรับภาษา มีผลต่อความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังนั้นในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศด้านทักษะการฟัง ครูผู้สอนควรปรับภาษา ตามระดับ ความยากง่ายให้เหมาะสมกับระดับความสามารถในการฟังของนักเรียน โดยใช้ประโยคที่ไม่ ซับซ้อน หรือให้มีการซ้ำความ วลี หรือประโยคที่มีความซับซ้อน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนมี ความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ สูงขึ้น นักเรียนจะได้มีกำลังใจ และมีความ พยายามต่อไป หลังจากนักเรียนมีความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงขึ้น ครูผู้สอนอาจให้นักเรียนฟังข้อความที่ไม่ปรับภาษา

2.2 ควรมีการสำรวจพัฒนาความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังก่อนการฝึกทักษะการฟัง เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการพิจารณาในด้านการจัดการเรียนการสอน การเลือกเนื้อหา และการเลือกลักษณะของข้อความ ให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และพัฒนาความรู้เดิม ของนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ

2.3 ควรตระหนักเสมอว่า พัฒนาคำความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังเป็นสิ่งจำเป็นต่อการฟัง เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ถ้านักเรียนไม่มีพัฒนาความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังมาก่อน ครูผู้สอนควรพัฒนาความรู้เดิม โดยการจัดกิจกรรมนำ เช่น การใช้คำถามนำ การอภิปราย ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียน สามารถฟังข้อความได้เข้าใจ และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยในลักษณะเดียวกัน โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างประชากร ในระดับการศึกษาอื่น และในเขตการศึกษาอื่น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เช่น เพศของผู้พูด อัตราความเร็วของการพูด ความสามารถทางภาษาของนักเรียน ซึ่งตัวแปรเหล่านี้อาจมีผล

ต่อลักษณะของข้อความที่ฟัง และพื้นความรู้เดิมในเรื่องที่ฟัง ทำให้ความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของแต่ละบุคคลแตกต่างกันไปได้